

چرا تولد و انتقال به دنیا مهم است؟ ما چند بار متولد می‌شویم؟

تولد چیست؟ آیا تولد و انتقال ما فقط از رحم به دنیا انجام می‌شود؟

«تولدت مبارک!»

احتمالاً این جمله را بارها و بارها در رابطه با دیگران به کار برده‌ایم و در خطاب به خودمان شنیده‌ایم، بی‌آنکه حتی لحظه تولد خود را به خاطر بیاوریم، اما تا به حال به این فکر کرده‌اید که تولد چیست یا چرا لحظه تولد برای ما ارزشمند است؟ چه ویژگی‌هایی آن را لایق تبریک می‌کند؟ اصلاً ما در طول عمر خود چند بار متولد می‌شویم؟ زندگی هر فردی فراز و نشیب‌های متفاوتی دارد، اما تقریباً اکثر ما در زندگی با نوعی از انتقال روبه‌رو بوده‌ایم، این انتقال یا به صورت مهاجرت و از مکانی به مکان دیگر بوده و یا از مقطعی به مقطع دیگر رفته‌ایم، حتی شاید هم در حد تغییر فضای اطرافمان بوده باشد. اما قاعدتاً هیچ‌یک از این انتقال‌ها را برای خودمان به عنوان یک تولد در نظر نمی‌گیریم. حالا سؤال اینجاست که تولد چه ویژگی‌هایی دارد، که آن را از باقی انتقال‌ها جدا می‌کند؟

اگرچه ما پس از تولد و انتقال به عالم دنیا خاطره این ورود را جشن می‌گیریم، اما حقیقت اینجاست که به عنوان یک جنین بابت لحظه تولد به دنیا و یا وفات از رحم مادر و ورود به عالم دنیا، حس خوبی نداریم. انس ما به فضای داخل رحم و شرایطی که در آن داشته‌ایم، هرچند که با سختی‌ها و محدودیت‌هایی همراه بوده است، مانع از جدایی آسان ما از رحم و لذت بردن از لحظه تولدمان به دنیا می‌شود. در واقع ما پس از ورود به دنیا و دیدن وسعت، زیبایی و نعمت‌های بی‌شمار آن است که زندگی خود در رحم مادر را با دنیا مقایسه می‌کنیم و سپس متوجه تحولی که در حیات و شرایط زیستی‌مان اتفاق افتاده می‌شویم. حتی ممکن است این تولد برای ما دردناک و یا وحشت‌آفرین باشد.

چرا تولد مهم است؟

عام‌ترین مفهوم واژه تولد، انتقال از فضای رحم مادر به دنیا محسوب می‌شود؛ در نتیجه بهتر است برای پی بردن به اهمیت و ویژگی‌های خاص فعل تولد، نگاهی به شرایط فضای قبل و بعد از تولد بیاندازیم. ما قبل از تولد یک زندگی کاملاً متفاوت را تجربه می‌کنیم، زندگی جنینی ما در محیطی کاملاً بسته و تاریک اتفاق می‌افتد و ما به عنوان جنین وظایف مشخصی در داخل رحم داشته و در عین حال کنترل خاصی هم بر فضای اطراف خود نداریم؛ نمی‌توانیم شرایط زیستی داخل رحم را آن‌طور که مطابق با میل ماست، تغییر دهیم، ارتباط ما با فضای بیرون از رحم بسیار محدود است و حتی کنترلی برای دریافت‌های خود نداریم و مجبوریم خود را با شرایطی که از سوی مادر و بدن او برای ما تعیین می‌شود، تطبیق دهیم. محیط رحم به قدری محدود است که حتی امکان استفاده از بسیاری از تجهیزات که برای خود فراهم کرده‌ایم، ممکن نیست. ما در رحم مادر در هر لحظه یا در حال تکامل و پیشرفت و یا در حال تنزل و از دست دادنیم و این روند ادامه دارد تا اینکه زمان تولد یا انتقال ما به عالم دنیا فرا برسد. نکته اینجاست که با وقوع تولد و انتقال ما به عالم دیگر ما دیگر قادر به بازگشت به رحم و مکان قبلی خود نیستیم.

با تولد و انتقال به دنیا عالم کاملاً متفاوتی را تجربه می‌کنیم. زندگی دنیا نه محدودیت‌های حیات رحمی را دارد و نه مانند آن از شرایط ثابت و غیرقابل تغییری برخوردار است. فضای تاریک داخل رحم مادر جای خود را به فضای روشن و رنگارنگ دنیا می‌دهد. سادگی و غیر پیچیده بودن محیط رحم مادر جای خود را با محیط دنیا که تحت تأثیر قانون‌های بی‌شماری عمل می‌کند، عوض می‌کند. پس از تولد جنین که تا پیش از این یگانه موجود جهان خود بود و حالا دیگر نام نوزاد را به خود گرفته، خود را در میان خانواده‌ای می‌بیند که به او عشق ورزیده و از محبت کردن به او شاد می‌شوند. قاعدتاً تولد و انتقال به چنین مکانی برای انسانی که تجربه زندگی در شرایط زیستی رحم مادر را داشته، تحول بزرگی محسوب می‌شود. تحولی که قطعاً نیاز به یادآوری و تبریک دارد.

چند بار متولد می‌شویم؟

حالا می‌رسیم به پاسخ این سؤال که آیا در طول حیات خود فقط یک بار و آن هم از رحم مادر به دنیا متولد می‌شویم؟

بر اساس قانون نسبت می‌دانیم که رابطه رحم مادر با دنیا مانند رابطه دنیا با آخرت است. ما با بررسی و مقایسه شرایط و ویژگی‌های زیستی رحم مادر با محیط دنیا متوجه شدیم، که تولد جنین به دنیا تنها در حکم یک انتقال ساده نیست و در اثر این تولد و انتقال در شرایط زیستی متفاوتی قرار گرفته و از امکانات، اختیارات و ویژگی‌هایی بهره‌مند می‌شویم که پیش از تولد به دنیا فاقد آنها بوده یا توانایی استفاده از آنها را نداشته‌ایم. امکاناتی که در محیط قبلی حتی برای ما تعریف هم نشده بودند.

پیش از این اثبات کرده‌ایم که عدم و مرگ وجود ندارد و لزوم وجود عالم آخرت و ویژگی‌های آن را هم با هم مرور کرده‌ایم. حالا می‌خواهیم به این مسأله بپردازیم که با توجه به قاعده نسبت ما تولد دیگری را پیش رو داریم که ویژگی‌هایی مانند تولد ما از رحم مادر به دنیا دارد. این تولد یا انتقال را در اصطلاح عامیانه وفات می‌نامیم که معنای آن انتقال کامل به عالم آخرت است.

درست است که دنیا در مقایسه با رحم مادر از ویژگی‌ها و قابلیت‌های فوق‌العاده‌ای برخوردار است؛ اما در برابر آخرت در حکم رحمی با ویژگی‌های محدود و وسعتی ناچیز است، که به ما اجازه بروز و استفاده از تمام قابلیت‌ها و کمالاتمان را نمی‌دهد. حقیقت این است که ما همان‌گونه که به فضای رحم مادر و شرایط زیستی آن انس و عادت پیدا کرده بودیم، به رحم دنیا هم وابسته شده‌ایم. در حقیقت با انتقال خود به جهان آخرت، عالمی به شدت وسیع‌تر، با عظمت‌تر و پیشرفته‌تر را تجربه خواهیم کرد، هرچند که هنوز اکثرمان این انتقال را به عنوان تولد نپذیرفته و به نوعی از آن فرار می‌کنیم.

ما در این مقاله به چپستی تولد و انتقال از عالمی با ویژگی‌های زیستی خاص به عالمی با شرایط زیستی متفاوت پرداختیم. گفتیم که چه شرایط و ویژگی‌هایی باعث اهمیت مسئله تولد می‌شوند و در پایان هم اشاره کردیم که ما به جز تولد از رحم مادر به دنیا تولد دیگری را هم از رحم دنیا به عالم آخرت تجربه می‌کنیم.

آیا شما هم انتقال خود به عالم آخرت را به عنوان تولدی دیگر در نظر می‌گیرید؟ خوشحال می‌شویم اگر نظرات شما را در این مورد بدانیم.